

Ks. Wojciech Guzewicz, *ŚLADAMI ŚW. BRUNONA Z KWERFURTU*, Wydawnictwo Diecezjalne Adalbertinum, Ełk 2008, ss. 110.

19 października 2008 r. w katedrze ełckiej w czasie uroczystej Mszy św. bp Jerzy Mazur zapoczątkował Rok Świętego Brunona z Kwerfurtu dla diecezji ełckiej. Główne uroczystości związane z 1000-letnią rocznicą śmierci tegoż świętego odbędą się 20 i 21 czerwca 2009 r. w Giżycku, na wzgórzu przy Jeziorze Niegocin – prawdopodobnym miejscu śmierci i męczeństwa św. Brunona, ale już dziś pasterz diecezji gorąco zachęcał do uczestnictwa w tych obchodach i do zapoznania się z życiem i dziełem św. Brunona. Uroczystości świętobrunonowe w diecezji ełckiej zakończą się w niedzielę 18 października 2009 r.

Uroczystości milenijne męczeńskiej śmierci św. Brunona poprzedzone są licznymi sympozjami i konferencjami naukowymi, spotkaniami modlitewnymi i imprezami kulturalno-oświatowymi. Wspomnieć tu należy chociażby o sympozjum świętobrunonowym, które miało miejsce w maju 2007 r. w Ełku, czy o licznych publikacjach na temat tegoż świętego drukowanych w ogólnodiecezjalnych i parafialnych czasopiśmie kościelnych.

Książka ks. Wojciech Guzewicz pt. *Śladami św. Brunona z Kwerfurtu*, wydana przez Diecezjalne Wydawnictwo Adalbertinum w 2008 r. wpisuje się także w harmonogram przygotowań do tegoż wielkiego jubileuszu.

Składa się ona z siedemnastu rozdziałów. Można ją nazwać popularno-naukową syntezą życia św. Brunona na tle wydarzeń z życia Kościoła i państwa polskiego z przełomu X i XI wieku. Dowiemy się z niej m. in. o warunkach, w jakich wychował się św. Brunon, czym zajmował się w młodości, co go łączyło z Bolesławem Chrobrym, św. Wojciechem czy z Pięcioma Braćmi Męczennikami, jak św. Brunon znalazł się na dworze Ottona III oraz w pałacu biskupa Rzymu – Sylwestra II, jakie związki łączyły go z Węgrami, Jaćwingami, Szwedami oraz Litwinami, jak wyglądała jego śmierć męczeńska, kiedy doszło do jego kanonizacji oraz jak rozwijał się kult świętego.

W sposób szczególny w pracy przedstawiona została działalność misyjna i pisarska. Tę ostatnią ks. W. Guzewicz charakteryzuje w następujący sposób: „wszystkie dzieła Brunona [„List do Henryka II”, „Żywot Pięciu Braci Męczenników”, „Żywot Św. Wojciecha” – przypisy T.L.] to prace wysokiej klasy, pisane ze znajomością rzeczy i wydarzeń oraz umiejętnością „dyplomatycznego” referowania niektórych problemów. Wskazują one znaczną erudycję autora, który swym stylem i formą niewątpliwie przewyższył niemal współczesnego kronikarza Thietmara. Waga tych dzieł jako źródeł do historii panowania Bolesława Chrobrego jest tym większa, iż był Brunon nie tylko świadkiem wydarzeń, ale ich uczestnikiem i współtwórcą” (s. 50-51).

Niewątpliwym walorem książki jest jej przystępny i ciekawy język, który pozwala czytelnikowi nie tylko zapoznać się z postacią św. Brunona, ale i wyrobić pewien pogląd na panujące wówczas stosunki społeczne, ekonomiczne, polityczne oraz religijne. Trzeba przyznać, że Autor nie miał łatwego zadania. Niewiele jest bowiem źródeł dotyczących życia i działań św. Brunona. Pomimo tego udało mu się napisać dzieło interesujące, łączące ze sobą przeszłość, teraźniejszość i przyszłość. Święty przedstawiony na kartach książki jest postacią żywą, barwną, przystępną dla współczesnego człowieka.

Książka ks. W. Guzewicza pt. *Śladami św. Brunona z Kwerfurtu* zainteresować powinna przede wszystkim mieszkańców diecezji ełckiej, którym ten święty patronuje od 1992 r. Św. Brunon to także orędownik dobrych relacji międzynarodowych i międzykonfesyjnych. Stąd też wiele cennych informacji znajdują tu także Litwini, Niemcy, Białorusini, jak również grekokatolicy, ewangelicy oraz prawosławni. Wreszcie opracowanie to należy polecić wszystkim badaczom zainteresowanym historią Polski, zwłaszcza terenów północno-wschodnich, doby średniowiecza.

Tomasz Lewoc